

ІННОВАЦІЙНО-ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СИСТЕМІ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Большая О. В.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри педагогічної майстерності
та менеджменту імені І. А. Зязюна

Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка
ORCID ID: 0000-0003-0543-5196

Інноваційно-проектна діяльність у сучасній освіті є головним механізмом комплексного оновлення освітнього процесу, що охоплює зміст навчання, педагогічні технології та організаційні моделі функціонування закладів освіти. Вона інтегрує теоретичне обґрунтування, практичне впровадження та оцінку результатів, що забезпечує підвищення якості освітніх послуг та їх відповідність сучасним соціально-економічним і професійним вимогам. Основою цієї діяльності є системне проектування освітніх програм, технологій і навчальних середовищ, що включає окреслення проблем, визначення цілей, структурування етапів реалізації, ресурсне планування та контроль досягнутих результатів. У межах педагогічної інноватики досліджується формування новацій, їхнє освоєння та практична реалізація. Інноваційний процес передбачає ініціювання ідеї, її проектування, впровадження, поширення та інституалізацію у практиці закладів освіти. Педагогічне проектування розглядається як науково обґрунтований процес конструювання освітніх моделей, спрямований на оптимізацію змісту, технологій і результатів навчання. Розробка та експертна оцінка педагогічних технологій здійснюється за критеріями новизни, результативності та міждисциплінарності, що гарантує наукову обґрунтованість, структурну узгодженість та відтворюваність ефекту. Інноваційні проекти сприяють модернізації навчальних технологій, обладнання, методичного забезпечення та цифрових освітніх середовищ, інтеграції освіти з наукою та виробництвом, розвитку компетентностей, актуальних для сучасного професійного середовища. Проектна технологія стимулює навчальну мотивацію, формує командні навички, відповідальність і критичне мислення. У умовах обмеженого фінансування модернізаційні інновації забезпечують ефективне використання ресурсів, тоді як трансформаційні ініціативи – стратегічні зміни в освітньому процесі.

Ключові слова: інноваційно-проектна діяльність, педагогічне проектування, освітні технології, інновації в освіті, модернізація освітнього процесу.

Bolshaia O. V. Innovation and project-based activities in the modern education system

Innovative project activity in modern education is the main mechanism of comprehensive renewal of the educational process, which covers the content of education, pedagogical technologies and organizational models of the functioning of educational institutions. It integrates theoretical justification, practical implementation and evaluation of results, which ensures the improvement of the quality of educational services and their compliance with modern socio-economic and professional requirements. The basis of this activity is the systematic design of educational programs, technologies, and educational environments, which includes problem delineation, definition of goals, structuring of implementation stages, resource planning, and control of achieved results. The formation of innovations, their development and practical implementation are investigated within the framework of pedagogical innovation. The innovative process involves the initiation of an idea, its design, implementation, dissemination and institutionalization in the practice of educational institutions. Pedagogical design is considered as a scientifically based process of constructing educational models aimed at optimizing content, technologies and learning outcomes. The development and expert assessment of pedagogical technologies is carried out according to the criteria of novelty, effectiveness and interdisciplinary nature, which guarantees scientific validity, structural coherence and reproducibility of the effect. Innovative projects contribute to the modernization of educational technologies, equipment, methodological support and digital educational environments, the integration of education with science and production, the development of competencies relevant for the modern professional environment. Project technology stimulates educational motivation, forms team

skills, responsibility and critical thinking. In the context of limited funding, modernization innovations ensure the efficient use of resources, while transformational initiatives are strategic changes in the educational process.

Keywords: innovative project activity, pedagogical design, educational technologies, innovations in education, modernization of the educational process.

Вступ. Інноваційно-проектна діяльність у сучасній освіті є важливим інструментом системного оновлення освітнього процесу, що охоплює зміст навчання, педагогічні технології та організаційні моделі функціонування закладів освіти. Вона передбачає створення, теоретичне обґрунтування та практичне впровадження нових рішень у форматі проєктів, спрямованих на підвищення якості освітніх послуг та їх відповідності соціально-економічним потребам. Цей процес включає виявлення проблеми, формулювання цілей, структурування етапів реалізації, ресурсне забезпечення, моніторинг і оцінювання результатів, інтегруючи наукові концепції, управлінські підходи та практичний педагогічний досвід. Інновації в освіті розглядаються як безперервний процес, що забезпечує оновлення цілей, змісту та форм взаємодії учасників освітнього процесу. Педагогічне проєктування, у цьому контексті, є науково обґрунтованим процесом створення та впровадження освітніх моделей і технологій, орієнтованих на оптимізацію навчального процесу та досягнення прогнозованих результатів. Інноваційний проєкт виступає механізмом реалізації таких змін, включаючи розробку та модернізацію навчальних технологій, обладнання, методичного забезпечення, цифрових ресурсів і структурних рішень, а також підготовку фахівців, які відповідають вимогам сучасного ринку праці. Особливе значення мають міжнародні та регіональні ініціативи, зокрема програми академічної мобільності та підтримки інноваційної діяльності, які сприяють інтеграції освіти, науки та виробництва. В умовах обмеженого фінансування модернізаційні інновації дозволяють ефективно використовувати наявні ресурси, тоді як трансформаційні зміни формують нове дослідницьке середовище та стимулюють розвиток критичного мислення, творчих і практичних компетентностей здобувачів освіти.

Методи та методики дослідження. У статті дослідження інноваційно-проектної

діяльності здійснено за допомогою аналізу наукових джерел, порівняння теоретичних підходів і системного узагальнення педагогічних практик. Для оцінки ефективності освітніх інновацій застосовувалися методи педагогічного проєктування, структурування освітніх програм та аналізу результатів їх впровадження.

Результати та дискусії. Інноваційно-проектна діяльність у сучасній освіті є інструментом цілеспрямованого оновлення змісту навчання, педагогічних технологій та організаційних моделей функціонування освітнього процесу. Вона охоплює створення, теоретичне обґрунтування та впровадження нових рішень у форматі проєктів, орієнтованих на підвищення якості освітніх послуг і їх узгодження з актуальними соціально-економічними запитами.

Зміст цієї діяльності полягає в системному розробленні та впровадженні освітніх програм, технологій і середовищ, які забезпечують досягнення запланованих результатів навчання. Вона передбачає виявлення проблеми, постановку цілей, структурування етапів реалізації, ресурсне планування, постійний контроль і оцінювання досягнутих результатів. У межах такого підходу поєднуються наукові концепції, управлінські механізми та практичний педагогічний досвід.

У сучасних умовах інноваційно-проектна діяльність виконує функції оновлення освітньої системи, її адаптації до глобальних трансформацій, інтеграції освіти з науковою та виробничою сферами, а також прогнозування майбутніх вимог до професійної підготовки. Для закладів освіти вона є засобом зміцнення позицій на ринку освітніх послуг, розширення співпраці з партнерами та формування інноваційного середовища. Результативність цієї діяльності визначається рівнем управлінської організації, ресурсним забезпеченням та готовністю педагогічного колективу до системних змін.

Поняття «інновація» походить від латинського *novatio* – оновлення та префікса *in* – у,

що вказує на введення нового. У науковому тлумаченні воно поєднує дві складові – ідею та процес її практичної реалізації. Спершу термін використовувався у XIX столітті для позначення культурних запозичень, а з середини XX століття став предметом системного педагогічного аналізу. У сучасній педагогіці інновацію розглядають як оновлення й упровадження нових або вдосконалених технологій, процес створення й поширення нововведень, а також як результат творчої діяльності, що підвищує якість освітньої та управлінської практики. Інновації класифікують за сферою застосування (освітні, управлінські, виховні), масштабом змін (локальні, системні), характером перетворень і джерелом виникнення. У контексті освіти інновація означає цілеспрямоване оновлення цілей, змісту, методів і форм взаємодії учасників освітнього процесу. Вона може бути результатом спеціального проектування або педагогічної ініціативи та охоплює нові теоретичні підходи, технології й моделі досвіду, готові до впровадження. Професійна інноватика як наукова галузь досліджує закономірності створення та реалізації нової освітньої практики [6].

Інновації в освіті розглядаються не лише як результат упровадження нових ідей задля досягнення якісних змін і отримання соціального, економічного, науково-технічного чи іншого ефекту, а й як безперервний процес оновлення освітньої системи. У межах педагогічної інноватики досліджуються три взаємопов'язані складники інноваційного процесу: створення новації, її освоєння та практична реалізація. Інноваційний освітній процес охоплює ініціювання нової ідеї, її проектування, упровадження, поширення та закріплення в практиці. Сукупність послідовних організаційних дій формує життєвий цикл освітньої інновації, який передбачає: генерування інноваційної ідеї; розроблення проекту; експертне оцінювання; отримання дозволу та проведення експерименту на відповідному рівні; аналіз його результатів; апробацію; повторну експертизу; практичне освоєння; поширення та інституалізацію інновації як складника освітнього стандарту [8].

У науковому дискурсі педагогічне проектування розглядається як цілеспрямована профе-

сійна діяльність педагога аналітико-прогностичного характеру, що передбачає визначення освітньої проблеми, формулювання мети, моделювання змісту, форм, методів і засобів навчання, прогнозування очікуваних результатів та оцінювання їх ефективності. Воно спрямоване на створення або оновлення педагогічних систем, технологій і організаційних форм взаємодії учасників освітнього процесу. Предметом такого проектування є розроблення моделей освітніх процесів і середовищ, які забезпечують підвищення якості та результативності навчання. Отже, педагогічне проектування доцільно трактувати як науково обґрунтований процес конструювання й упровадження освітніх моделей, орієнтований на оптимізацію змісту, технологій і результатів освіти відповідно до визначених цілей та конкретних умов функціонування закладу освіти [5].

Розроблення та експертне оцінювання педагогічних технологій потребує чітких критеріїв, що засвідчують їх новизну та результативність. Насамперед ідеться про наявність обґрунтованої методологічної основи і цілісної теоретичної концепції побудови освітнього процесу. Суттєве значення має міждисциплінарне поєднання знань, яке передбачає використання досягнень філософії, психології, соціології, педагогіки та суміжних наук для забезпечення наукової обґрунтованості технології та системна організація її компонентів, узгодженість структури та змісту, гарантованість досягнення запланованих результатів за раціонального використання ресурсів, а також відтворюваність ефекту в практиці різних педагогів. Ознаками якісної технології є чітке формулювання освітніх цілей як очікуваних позитивних змін у розвитку здобувачів освіти, здатність до адаптації в нових умовах, можливість реалізації різними способами, передбачення важливих етапів діяльності з одночасним збереженням простору для творчості. Вона має бути особистісно зорієнтованою, враховувати індивідуальні потреби й потенціал здобувачів освіти та передбачати використання сучасних засобів і методів, що стимулюють пізнавальну активність. Структурно педагогічна технологія охоплює три взаємопов'язані блоки: концептуальний

(теоретичне підґрунтя та стратегія), змістово-цільовий (визначення мети й наповнення діяльності) та організаційно-процесуальний (механізми реалізації). Педагогічне проектування є механізмом ініціювання та розвитку інноваційної діяльності викладача [3].

Інноваційний проект виступає ключовим інструментом реалізації інноваційної діяльності та політики вищого навчального закладу, забезпечуючи створення конкретних нових продуктів або послуг у межах повного інноваційного циклу. Сучасне трактування проекту визначає його як механізм змін у навколишньому середовищі. В освітньому контексті інноваційний проект спрямований на розробку або модернізацію навчальних технологій, обладнання, методичного забезпечення, засобів інформатизації, структурних та інфраструктурних рішень, а також на підготовку фахівців, необхідних ринку праці. Наукові інноваційні проекти, у свою чергу, орієнтовані на створення або вдосконалення науково-технічної продукції, технологій чи послуг. Головними ознаками інноваційного проекту є наявність кінцевого продукту або послуги, можливість їх тиражування іншими закладами чи організаціями та оформлення результатів як об'єктів інтелектуальної власності відповідно до законодавства України. Повний інноваційний цикл включає фундаментальні та пошукові дослідження, стратегічні маркетингові та прикладні дослідження, розробку документації та дослідних зразків, організацію виробництва, ліцензування і сертифікацію, серійне виробництво та тиражування, реалізацію продукції чи послуг і трансфер технологій. Для університетів реалізація інноваційного проекту передбачає забезпечення доступу до якісної освіти міжнародного рівня, впровадження принципу «освіта без кордонів» із використанням e-Learning та різномірних програм для всіх вікових категорій, розвиток експорту освіти, інвестування в підвищення кваліфікації викладачів і їх ознайомлення з новітніми педагогічними технологіями, розширення професійної компетенції здобувачів освіти через додаткові курси з урахуванням потреб роботодавців, встановлення партнерських зв'язків із підприємствами для спільного формування змісту навчальних програм

та використання мережевих технологій для підвищення національного рейтингу та міжнародного статусу університету [7].

Під час створення і реалізації інноваційних проектів у закладах вищої освіти доцільно спиратися на положення системного аналізу, розглядаючи проектування як цілісно організований процес із чітко визначеними етапами, операціями та чинниками впливу. Такий підхід орієнтує на пошук практичних рішень конкретних проблем, що виникають у ході впровадження інновацій. Інноваційний проект у цьому контексті постає як упорядкована система, у якій взаємопов'язані мета, ресурси, інформаційна підтримка, послідовність дій та механізми їх координації. Важливим складником є інформаційне забезпечення, яке охоплює зміст відомостей про інновацію та стадії її реалізації, технології опрацювання інформації (пошук, аналіз, збереження, передавання) і налагодження ефективної комунікації між усіма учасниками проекту. Застосування синергетичного підходу акцентує увагу на командній взаємодії та здатності колективу адаптуватися до змін у процесі проектної діяльності. Йдеться про виявлення проблем в управлінні і комунікації, своєчасне їх коригування та розвиток потенціалу учасників інноваційного проекту та їхньої готовності до нововведень, самоорганізації та управління змінами. У практиці закладу освіти це сприяє децентралізації управління, формуванню гнучких робочих груп відповідно до функціональних завдань і реалізації принципів відкритості, багаторівневості та нелінійного розвитку. Поєднання окремих елементів у цілісну систему забезпечує появу нових можливостей і ресурсів, що зумовлює якісні зміни в діяльності закладу освіти незалежно від простого нарощування кількісних показників [2].

Інноваційно-проектна діяльність у сучасній освіті реалізується через розроблення й упровадження нових освітніх програм, міждисциплінарних курсів і спеціалізованих модулів, що відповідають актуальним вимогам ринку праці та професійним стандартам. Вона охоплює модернізацію педагогічних технологій, зокрема впровадження компетентного, проектного, проблемно-орієнтованого та дуального навчання. Важливим напрямом

є створення цифрового освітнього середовища, розроблення електронних ресурсів і використання дистанційних форм навчання. Велике значення мають спільні проєкти закладів освіти з підприємствами та науковими установами, що сприяють інтеграції освіти, науки та виробництва, а також формуванню практикоорієнтованих компетентностей здобувачів освіти. Інноваційно-проєктна діяльність також передбачає підвищення кваліфікації педагогічних працівників, упровадження систем внутрішнього забезпечення якості освіти, стратегічне планування розвитку закладу та реалізацію соціально-освітніх ініціатив, зокрема інклюзивних і громадянських програм. У сукупності ці напрями забезпечують системне оновлення освітнього процесу та підвищення його результативності.

Проєктна технологія є формою реалізації проблемного навчання: викладач окреслює завдання й очікувані результати, а студенти самостійно планують етапи роботи, добирають способи розв'язання, аналізують і коригують власну діяльність. Такий підхід підсилює навчальну мотивацію, має особистісну спрямованість і поєднує різні дидактичні методи – від самостійної та групової роботи до дискусій і рольових ігор. Він сприяє розвитку когнітивних, емоційних і практичних умінь, забезпечує навчання через реальний досвід. Організація проєктної діяльності потребує ретельної підготовки: формування бази тем різної складності, урахування індивідуальних можливостей здобувачів освіти, надання їм права вибору теми та форми роботи. Обов'язковими є наявність актуальної проблеми, дослідницький характер діяльності, поетапне планування, захист результатів і можливість їх практичного застосування. Завдання викладача полягає у консультуванні, координації, інформаційній підтримці та забезпеченні постійного зворотного зв'язку. Проєкти можуть мати ігровий, дослідницький, інформаційний, творчий, технологічний або практикоорієнтований зміст. У процесі спільної роботи формуються навички командної взаємодії, відповідальності, самоорганізації та критичного аналізу результатів діяльності [4].

Інновації, спрямовані на модернізацію закладів вищої освіти, зосереджені на оновленні науково-методичного забезпечення

та підвищенні якості освіти в межах традиційної, переважно репродуктивної моделі навчання. Їх основою є технологічний підхід, який передбачає системну передачу знань і формування в здобувачів умінь діяти за зразком, забезпечуючи стабільні результати навчання. Натомість інновації трансформаційного типу орієнтовані на глибоку перебудову освітнього процесу та перетворення його на дослідницьке середовище. Вони базуються на пошуковому підході, активній співпраці викладачів і студентів, розвитку самостійного здобуття знань, творчого мислення та здатності застосовувати набуті компетентності в нових умовах. В умовах воєнного та повоєнного періоду обидва напрями мають особливу вагу через обмежене державне фінансування. Модернізаційні інновації дають змогу ефективно використовувати наявні ресурси, тоді як трансформаційні потребують більших вкладень, але забезпечують стратегічні зміни. Прикладом міжнародної підтримки є програма Erasmus+, що сприяє академічній мобільності та співпраці з європейськими університетами. На регіональному рівні інноваційні проєкти підтримуються, зокрема, у Львівська область. Пріоритетними залишаються напрями розвитку новітніх технологій у медицині, будівництві, промисловості та сфері безпеки [1].

Висновки. Інноваційно-проєктна діяльність є ефективним засобом модернізації освітнього процесу, забезпечуючи системне оновлення змісту, технологій та організаційних моделей функціонування закладів освіти. Вона поєднує науково-теоретичне обґрунтування, практичну реалізацію та оцінювання результатів, що дозволяє підвищити якість освіти і забезпечити її відповідність соціально-економічним та професійним вимогам. Інновації оптимізують використання наявних ресурсів та підвищують ефективність традиційних освітніх процесів, тоді як трансформаційні ініціативи створюють умови для дослідницької, творчої та практикоорієнтованої діяльності здобувачів освіти і педагогів. Інтеграція освіти з виробництвом, розвиток цифрового середовища та міжнародна співпраця сприяють формуванню компетентностей, необхідних у сучасному професійному середовищі. Застосування проєктних технологій

стимулює мотивацію здобувачів освіти, формує навички командної роботи, відповідальності та критичного мислення. Інноваційно-проектна діяльність стає не лише механізмом підвищення конкурентоспроможності закладів освіти, а й фактором розвитку педагогічної

культури, системного планування та стратегічного оновлення освітнього середовища. В умовах сучасних викликів вона є важливим засобом забезпечення стійкого розвитку та адаптації освітньої системи до потреб суспільства та ринку праці.

Список використаних джерел

1. Гораш К. Інноваційна діяльність як пріоритетний напрям розвитку закладу вищої освіти. *Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи*. 2023. Вип. 1 (23). URL: <https://adult-education-journal.com.ua/index.php/aej/article/view/242/206> (дата звернення: 23.02.2026).
2. Гораш К., Семенишена Р. Наукові підходи до інноваційного проектування у системі професійної підготовки фахівців. *Професійно-прикладні дидактики*. 2025. Вип. 1. URL: <https://journals.pdu.khmelnytskyi.ua/index.php/pad/article/download/339/300/657> (дата звернення: 22.02.2026).
3. Коновальчук І. Проектування інноваційних педагогічних технологій. URL: <https://studentam.net.ua/content/view/7692/97/> (дата звернення: 20.02.2026).
4. Косович О. Проектна діяльність як одна з форм інноваційних методичних технологій навчання. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Педагогіка, соціальна робота*. Вип. 22. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/5d030122-fab9-402a-be3f-d4a1ecb1901d/content> (дата звернення: 23.02.2026).
5. Починкова М., Бадер С., Курило В. Педагогічне проектування технології формування критичного мислення громадян. *Інноваційна педагогіка*. 2025. Вип. 83. Т. 1. URL: https://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2025/83/part_1/13.pdf (дата звернення: 18.02.2026).
6. Ребуха Л. Інноваційні технології навчання в умовах модернізації сучасної освіти: монографія. Тернопіль: ЗУНУ, 2022. 143 с. URL: <https://api.dspace.wunu.edu.ua/api/core/bitstreams/41503d50-fc9d-46a6-832a-51a05f7b04d2/content> (дата звернення: 18.02.2026).
7. Стрілковська Н. Інноваційний проект як форма реалізації інноваційної політики вищого навчального закладу. *Вісник НТУ «КПІ». Філософія. Психологія. Педагогіка*. 2009. № 1 (25). URL: <https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/ff4485fc-a955-4724-a74f-866798121bd6/content> (дата звернення: 20.02.2026).
8. Шитікова Л., Змикало О., Пуліна Т. Інноваційна діяльність в освіті: сутність та вектори розвитку. *Управління змінами та інновації*. 2024. № 9. URL: <https://cmi.politehnica.zp.ua/index.php/journal/article/download/125/118> (дата звернення: 18.02.2026).

References

1. Horash, K. (2023). Innovatsiina diialnist yak priorytetnyi napriam rozvytku zakladu vyshchoi osvity [Innovative activity as a priority direction of higher education institution development]. *Osvita doroslykh: teoriia, dosvid, perspektyvy – Adult Education: Theory, Experience, Prospects, 1(23)*. Retrieved February 23, 2026, from <https://adult-education-journal.com.ua/index.php/aej/article/view/242/206> [in Ukrainian].
2. Horash, K., & Semenyshena, R. (2025). Naukovi pidkhody do innovatsiinoho proiektuvannia u systemi profesiinoyi pidhotovky fakhivtsiv [Scientific approaches to innovative design in the system of professional training of specialists]. *Profesijno-prykładni dydaktyky – Professional Applied Didactics, 1*. Retrieved February 22, 2026, from <https://journals.pdu.khmelnytskyi.ua/index.php/pad/article/download/339/300/657> [in Ukrainian].
3. Konovalchuk, I. (n.d.). Proiektuvannia innovatsiinykh pedahohichnykh tekhnolohii [Design of innovative pedagogical technologies]. Retrieved February 20, 2026, from <https://studentam.net.ua/content/view/7692/97/> [in Ukrainian].
4. Kosovych, O. (n.d.). Proiektna diialnist yak odna z form innovatsiinykh metodychnykh tekhnolohii navchannia [Project activity as a form of innovative teaching technologies]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriiia "Pedahohika, sotsialna robota" – Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series: Pedagogy, Social Work, 22*. Retrieved February 23, 2026, from <https://dspace.uzhnu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/5d030122-fab9-402a-be3f-d4a1ecb1901d/content> [in Ukrainian].
5. Pochynkova, M., Bader, S., & Kurylo, V. (2025). Pedahohichne proiektuvannia tekhnolohii formuvannia krytychnoho myslennia hromadian [Pedagogical design of technologies for developing critical thinking of citizens]. *Innovatsiina pedahohika – Innovative Pedagogy, 83(1)*. Retrieved February 18, 2026, from https://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2025/83/part_1/13.pdf [in Ukrainian].
6. Rebukha, L. (2022). Innovatsiini tekhnolohii navchannia v umovakh modernizatsii suchasnoi osvity [Innovative learning technologies in the context of modern education modernization]. Ternopil: ZUNU. Retrieved February 18,

- 2026, from <https://api.dspace.wunu.edu.ua/api/core/bitstreams/41503d50-fc9d-46a6-832a-51a05f7b04d2/content> [in Ukrainian].
7. Strilkovska, N. (2009). Innovatsiinyi proiekt yak forma realizatsii innovatsiinoi polityky vyshchoho navchalnoho zakladu [Innovative project as a form of implementation of innovation policy in higher education institutions]. *Visnyk NTUU "KPI". Filosofiia. Psykholohiia. Pedagogika – Bulletin of NTUU "KPI". Philosophy. Psychology. Pedagogy*, 1(25). Retrieved February 20, 2026, from <https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/ff4485fc-a955-4724-a74f-866798121bd6/content> [in Ukrainian].
 8. Shytikova, L., Zmykalo, O., & Pulina, T. (2024). Innovatsiina diialnist v osviti: sutnist ta vektory rozvytku [Innovative activity in education: essence and development vectors]. *Upravlinnia zminamy ta innovatsii – Change Management and Innovation*, 9. Retrieved from <https://cmi.politehnica.zp.ua/index.php/journal/article/download/125/118> [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 02.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 30.02.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 15.05.2026